

AGRAÏMENT ACTE LLIURAMENT DIPLOMES A JOSEP M. JOAN ROSA, ANTONI PITXOT I SOLER I ARCADI PLA I MASMIQUEL*

Em toca aquesta tarda, immerescudament, l'honor d'agrair en nom dels meus companys i en el meu propi, a la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts Sant Jordi, el nomenament com a Acadèmics corresponents per les comarques de Girona.

L'acte d'avui està pla de significats variats que voldria referenciar en el meu breu parlament.

En primer lloc, la satisfacció de compartir tant important consideració al costat de personalitats tant destacades com els amics Antoni Pitxot, i Josep M. Joan i Rosa. En el seu nom vull agrair als oradors que m'ha precedit, al Montserrat Vayreda, la Pilar Vélez, en Francesc Fontbona i en Joan M. de Ribot, la seva inestimable presència i ajuda i les seves generoses valoracions.

Tornant als que avui tenim la satisfacció i l'honor d'ésser distingits amb els diplomes i les insígnies, voldria afegir-me al que ja ha estat dit amb uns breus comentaris sobre els il·lustres companys.

L'Antoni Pitxot, que més enllà de la seva gran vàlua com a artista és un dels dinamitzadors culturals del país en la seva tasca a la Fundació i en el Museu Dalí de Figueres, un dels Museus més dinàmics d'Europa, aportant des de Cadaqués i Figueres la seva visió global del món a través de la figura universal de Dalí. La seva contribució al món de l'art, de manera personal i com a representant d'una entitat tan activa, l'hi atorguen sobrats mèrits per formar part de l'Acadèmia. Encara que no el coneixia personalment, la gran ocasió de trobada que l'esdeveniment d'avui ha propiciat, m'ha permès descobrir una personalitat generosa i fonda, expressada sempre amb idees clares i contundents no mancades, sempre, d'una certa elegància.

Pel que fa a en Josep M. Joan i Rosa, amic, juntament amb la Pilar, de fa molts anys, és una persona singular i important, molt important. En Josep Maria, a part d'altres activitats, té el privilegi de treballar en la seva passió, les joguines, a les quals ha aconseguit dotar de la categoria artística que es mereixen; els «juguets» són la

* Figueres, 15 de març del 2000.

base de la formació de la creativitat de la infància, són aquells records que ens fan a tots sempre una mica nens; aquells somnis de la nostra infància els ha disposat en un gran espai d'evocació que es el Museu del Joguet on tot encara és possible: l'art, la imaginació, i el somni.

Josep M., tots t'hem d'agrair la teva dedicació, il·lusió i entusiasme i aquest reconeixament que l'Acadèmia et dona avui és només un petit retorn del molt que la societat, l'Art i la Cultura et deu. Gràcies.

Finalment, personalment, em sento profundament honorat per ésser escollit per vostès; com escrivia en la meva carta d'acceptació «no rau en mi altre característica que la de la recerca de la honestedat professional en equilibri amb la necessària barreja de raó i passió, components, junt amb la il·lusió i el treball, de la meva realitat diària».

Considero que hi ha en el país, dintre el meu àmbit així com de molts altres àmbits, molta gent més capacitada, amb més coneixements i amb més talent artístic, coneguts i també poc coneguts, que no han tingut com jo la circumstància favorable del destí, la sort, si voleu, que he tingut. En conec molts. Per tant ¿Què us haig de dir? em sento una mica ultrapassat pels esdeveniments.

No sé què és el que podem aportar nosaltres a una institució tan important com l'Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, on els noms de les personalitats que la formen i aquells que els han precedit ens deixen absolutament impressionats; però des d'aquí us podem dir que aportarem part del neguit intel·lectual que caracteritza aquest moment de la història, en un procés d'indefinició i manca d'objectius d'un món presidit per la superficialitat i el mercantilisme, on l'art i l'arquitectura, la cultura en general, troba dificultats d'inserció.

No vull semblar pessimista, tenim prou indicis per pensar que les coses estan canviant i la consciència de què només la Cultura farà possible un món millor, hem de contribuir tots a aquesta esperança, amb el treball personal de cada dia però també amb grans institucions vives i permanents com les que ens ocupen avui. Finalment, un darrer afegit, l'emoció d'estar avui a Figueres justificat per la presència de dos dels seus fills il·lustres; però també per l'hospitalitat de la ciutat que tant generosament ens ha acollit.

Jo crec amb la Catalunya-ciutat, aquella realitat descentralitzada de ciutats petites i mitjanes que constitueixen el ser més genuí del país, les comarques de Girona en són un dels exemples més significatius. És per això que la càlida acollida de l'Ajuntament i de tota la ciutat de Figueres ens fa expressar el nostre més sincer agraïment per aquest acte, que recordarem tota la vida. Gràcies efusives, a l'Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, i molt especialment als seus membres que ens han proposat, al Secretari General, i al President, el sempre dinàmic amic Jordi Bonet i Armengol que ens ha distingit amb la seva amistat. Gràcies doncs a tots, Bona nit!

ARCADI PLA I MASQUIMEL